

cadadia...

Butlletí del temps

Una nit tota broada d'estels. Un aïret fi, tallant. Un avençament de l'hivern.

Un matí de sol, esplèndid, magnífic. El cel blau, d'un blau profund. Algunes terranyines de núvol. Les cases, de color de mel.

Després, a migdia, el blau ha empallidit, les terranyines han esdevingut cortina de núvol.

Fred. Una punta de fred. A mitjanitja deuen beure vi calent amb canyella i sucre.

A Barcelona, a la terrassa de qualsevol cafè un xic elegant, un cocktail a base de gin o de whisky.

Lluïsos

El nostre amic Lluís Companys s'esforça en aconseguir de Lluís de Tàpia—també bon amic nostre—una resposta afirmativa respecte a la invitació que li ha fet, en nom del Comitè Federal, per a què el dia 29 vagi a Sabadell.

Lluís de Tàpia cada dia va deixant per l'endemà la resposta.

Per fi, l'altre Lluís—Companys—li envia, per un utíxer del Congrés, l'últimàtum. I escriu:

"Lluís: El 29, és o no?"

I Tàpia li envia la següent resposta:

Aunque a hacer un mal papel (que a ello mi musa se atreve), el domingo veintinueve me encontraré en Sabadell.

Penseu que els castellans pronuncien "Sabadell".

Intelligència i catalanisme

Aquest home, per a demostrar-nos el seu catalanisme, ens diu:

—Jo llegeixo tots els llibres catalans, tots. I ja no en llegeixo d'altres.

—Per què?

—Perquè no són catalans.

—Jo crec que s'han de llegir, no tots els llibres catalans: tots els llibres intelligents.

Un soci extraordinari

A la "Sociedad de Autores Españoles" hi han socis d'alta categoria: Valle-Inclán, Pérez de Ayala—quals obres saben bombarjar tant bé els jesuïtes—, Marquina, Grau, etc.

Però avui n'hem descobert un de més categoria, un de més extraordinari: Pius XI, el Sant Pare.

Tal com sona, senyors, el Sant Pare és soci de la "Sociedad de Autores Españoles". Sense ésser autor. Això a la "Sociedad" ja passa sovint.

Senzillament, un usurer que havia comprat els drets de no volem recordar—per pietat—quin autor, en morir deixa la fortuna al Sant Pare.

Heus ací com Pius XI cobra dret d'autor sense haver escrit mai cap comèdia.

C.

Misteris

Prop de París és assassinat un xofer de taxis

I sota el cadàver s'hi trobaren peces de valor

Un crim, que ha provocat gran emoció, va ésser descobert el divendres a Suïça-en-Brie, prop de París. La víctima és una vegada més, un xofer de taxis.

El divendres, a tres quarts de deu del vespre, un tramvia que es dirigia a París, es tingué que deturar al boulevard Champrigny, a Saint Maur, per un taxi que estava aturat amb els fars apagats, a la via. Es trobava d'un vehicle abandonat, en el que s'hi notaven grosses taques de sang. A dins del taxi s'hi trobaren papers a nom de M. Eugeni Prudhomme, veí de París.

Presentint un drama, el cobrador del tramvia avisà a la policia, i aquesta començà a treballar. M. Prudhomme, vistat per telèfon, declarà que el vehicle era seu i que el tenia confiat a M. Georges Peyrissou, de 29 anys, xofer, que a mitjanitja havia sortit com sempre a treballar.

La policia trobà a dins del vehicle, capítols buides de calibre 635. Un mecanic de la Varenne, es presentà a la policia, declarant que havia vist el taxi avançant en sig-sag, la qual cosa li havia fet suposar que el seu conductor anava ubriac. El vehicle acabà aturant-se sobre la via. Aleshores va veure a dos homes que baixaven del mateix, un d'ells molt alt, els quals desaparegueren en direcció a l'estació.

Més tard, els gendarmes de Suïça-en-Brie, trobaren, en un camp, prop de la carretera, el cadàver del xofer. Un veí declarà haver vist l'automòbil que venia a tota marxa, i sentit el soroll d'uns trets, després del qual el vehicle parà en sec.

Del mateix baixaren dos homes portant un cos inanimat, que deixaren fora de la carretera. Després, tornaren a pujar a l'auto, que se n'anà a gran velocitat.

Ara ve el més estrany del cas. Sota el cadàver es trobaren peces de gran valor la qual procedència s'ignora. Però que ha estat assassinat el xofer? No se sap. La recapitació que portava, no pasava de 47 francs. El misteri embolcalla el fet, que avui apassiona fonamentalment els parisienses.

EL PERILL HITLER

El feixisme hitlerià és una amenaça per a Europa

El perill d'un vast moviment nacional-feixista, acabadillat per aquest home energic, sense escrúpols, per aquest gran organitzador que és Hitler, és cada dia més vistent en el panorama polític d'Alemanya.

Els homes de la milícia hitleriana van extenent a cada nova elecció, segons un pla traçat pel mateix Hitler, l'abast dels seus tentacles. Solament Prússia, el nírv i el cor de l'Alemanya, resisteix encara les furioses embestides d'aquesta formidable organització civil i militar. El fracàs del mo-

part de l'opinió alemanya que es rebela contra la situació actual i que no veu la salvació ni en el socialisme i la lluita de classes ni en el capitalisme bastit sobre el diner.

Hitler té quaranta-dos anys. És un home asut, fred, ambiciós, decidit a tot per aconseguir el seu objectiu: apoderar-se del Govern d'Alemanya; ofegar tota oposició, encara que sigui per mitjà de la violència; imposar la seva dictadura; aixecar l'Alemanya contra Europa; revisar de grat o per força, el tractat de Versalles; anular les reparacions; establir l'hegemonia d'Alemanya. Hitler apareix com el símbol del pangermanisme agressiu. El seu mot d'ordre ressona d'un extrem a l'altre del Reich: "Alemanya, desperta't".

Però, qui era aquest home? Quines són les causes que l'han emprès a la proclamació d'un programa nacional-feixista que amenaça de reduir a pols totes les conquestes de la democràcia i el liberalisme?

Hitler visqué fins als vint anys a Viena, on exercia l'ofici de pintor. Fou en aquella època d'avant-guerra que acumulà en el seu esperit els tres odis que dominen la seva vida: l'odi al marxisme, l'odi als jueus i l'odi a les banques.

Si odia el marxisme és perquè té la convicció que aquesta doctrina, en la qual els seus camarades vienesos fixaren llur esperança, era un gran malentès, ja que la seva implantació no podia finalitzar més que en la ruïna de la societat. Si odia els jueus, és perquè Lieber, el famós anti-semita, li feu comprendre que el jueu, en l'economia moderna, juga el paper destructor i parasitari del cuc en el fruit.

Si odia la banca, és perquè veu que la gran banca d'avui, especialment a Alemanya, és el símbol de la potència del diner que sotmet el productor a un servilisme denigrant.

Damunt aquesta triple base d'odis, Hitler aixeca l'altar de la seva religió nacionalista. El seu Déu és l'Alemanya triomfant: "Deutschland über alles".

Les provocacions d'Hitler no cessen de produir-se. Constantment veiem enormes manifestacions nacionalistes. En una recent mobilització a Brünswich, 70.000 homes desfileren davant el cap feixista. Hom diu que les tropes d'assalt de Hitler es componen de 200.000 homes i que fan assaigs de mobilització en les planures frontereres a Polònia. Fa pocs dies, en una assemblea de les formacions d'assalt que se celebrà a Francfort, de l'Oder, el més considerat i el més moderat dels diputats històrics, ha declarat: "Seguint l'exemple de l'Itàlia feixista, els nacionalsocialistes quan s'apoderin del Govern, faran desaparèixer radicalment el marxisme en vint-i-quatre hores; no per mitjà de la policia o per la via legal, sinó per la mateixa explosió de la ira del poble i, naturalment, si els altres partits no es sotmeten, hom els tractarà igual".

El perill Hitler és, doncs, d'una gravetat extraordinària.

Seguirem atentament els esdeveniments. Si Hitler aconseguís apoderar-se d'Alemanya, l'Europa liberal i democràtica haurà rebut un cop mortal.

El districte cinquè va en camí de transformar-se. És una obsessió per a quants es preocupen de l'esdevenidor de la nostra ciutat. Aquests carrers estrets, bruts, sense llum i sense aire, hostatge—en algun dels seus carrers—de tot el pitjor que a Barcelona arriba, forçosament amb el temps, hauran de desaparèixer.

Aquest és el desig dels urbanistes, que es preocupen de la Barcelona del demà.

La Junta d'Urbanització i Aquaretament té, en els seus projectes, l'adecament dels districte cinquè. Aquests projectes, que no han estat fets públics, convertiran l'esmentat districte en un dels més cèntrics de la ciutat, trent-lo de l'isolament

en què avui es troba i que tan afavorible que es constitueixi, en molts sectors dels mateix, en refugi de gent poc recomanable i perillosa.

Grans carrers l'atravesaran, posant en comunicació directa l'estació de l'Elxampla amb la Porta de la Pau. Grans places seran formades a les cruïlles de les noves vies. I una línia directa, perllongada

al port, donant un caire modern i distingit als barris més modestos del districte. Cal fer l'advertiment de què aquests projectes no són de realització immediata, però és grat palesar que està a l'ànim de tots la reforma dels voltants de les Drassanes, vergonya avui de Barcelona.

Publiquem un aspecte eloqüentíssim d'un dels més populars carrers del districte cinquè. Com pot veure's, està convertit en un aduar. Venedors ambulants s'invadeixen. Tot, en ell, dona sensació de pobresa, de brutícia, de vida rebregada... Ni l'higiene pública, ni la moral, ni el bon nom de Barcelona hi guanya res amb la subsistència d'aquests carrers, on per mor de les circumstàncies, viuen, al costat de gent honrada, de modestos treballadors, de la

població humil, els professionals de la immoralitat i el delictes, en perillosa promiscuitat.

Publiquem, també, un dels projectes fets per a la reforma del districte cinquè. En ella, com en tots els semblants, s'obren grans vies, amples, espaioses, que com artèries vitals, donaran aire i llum a aquella barriada. La ciutat, en convertir-se en realitat la realització d'aquest projecte o del que oficialment sigui adoptat, es treurà del damunt el pesombre del districte fatídic, proveïdor inacabable de la crònica negra.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

Art i milions

Carol Lombard és una actriu americana que va dedicar-se al cinema parlat. Però, malgrat la seva figura suggestiva, el seu art i la seva força agradable, la veia la manera d'arribar a ésser una primera figura. Ningú reparava en ella. És a dir, ningú, no pot pas dir-se, un banquer nordamericà es va enamorar de la seva boniquesa i de la seva alegria, i avui, en contraure matrimoni, Carol Lombard abandona la seva vida artística.

Sentirem, aviat, parlar de divorci?

EL DOCTOR MARAÑÓN

El dimecres arribarà a Barcelona, per tal de donar la conferència que va ésser sospesa. L'il·lustre doctor Gregori Marañón.

LA REGENERACIÓ DEL DISTRICTE CINQUÈ

Els vells i bruts carrers dels voltants de les Drassanes han d'ésser substituïts per amples vies, plenes d'aire i de llum

El districte cinquè va en camí de transformar-se. És una obsessió per a quants es preocupen de l'esdevenidor de la nostra ciutat. Aquests carrers estrets, bruts, sense llum i sense aire, hostatge—en algun dels seus carrers—de tot el pitjor que a Barcelona arriba, forçosament amb el temps, hauran de desaparèixer.

Aquest és el desig dels urbanistes, que es preocupen de la Barcelona del demà.

La Junta d'Urbanització i Aquaretament té, en els seus projectes, l'adecament dels districte cinquè. Aquests projectes, que no han estat fets públics, convertiran l'esmentat districte en un dels més cèntrics de la ciutat, trent-lo de l'isolament

en què avui es troba i que tan afavorible que es constitueixi, en molts sectors dels mateix, en refugi de gent poc recomanable i perillosa.

Grans carrers l'atravesaran, posant en comunicació directa l'estació de l'Elxampla amb la Porta de la Pau. Grans places seran formades a les cruïlles de les noves vies. I una línia directa, perllongada

al port, donant un caire modern i distingit als barris més modestos del districte. Cal fer l'advertiment de què aquests projectes no són de realització immediata, però és grat palesar que està a l'ànim de tots la reforma dels voltants de les Drassanes, vergonya avui de Barcelona.

Publiquem un aspecte eloqüentíssim d'un dels més populars carrers del districte cinquè. Com pot veure's, està convertit en un aduar. Venedors ambulants s'invadeixen. Tot, en ell, dona sensació de pobresa, de brutícia, de vida rebregada... Ni l'higiene pública, ni la moral, ni el bon nom de Barcelona hi guanya res amb la subsistència d'aquests carrers, on per mor de les circumstàncies, viuen, al costat de gent honrada, de modestos treballadors, de la

població humil, els professionals de la immoralitat i el delictes, en perillosa promiscuitat.

Publiquem, també, un dels projectes fets per a la reforma del districte cinquè. En ella, com en tots els semblants, s'obren grans vies, amples, espaioses, que com artèries vitals, donaran aire i llum a aquella barriada. La ciutat, en convertir-se en realitat la realització d'aquest projecte o del que oficialment sigui adoptat, es treurà del damunt el pesombre del districte fatídic, proveïdor inacabable de la crònica negra.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda tristíssima d'ésser alberg de tots els vicis i de tota la podridura, amb el seu barri xinès legendari, respectat de tots els vicis, nafra ciutadana difícil de guarir, s'haurà esvaït i aquella barriada modesta, digna d'una sort millor, quedarà convertida en un sector ciutadà alberg de la nostra classe obrera, que no es veurà en la lluita dels hostatges que els temps moderns imposa en tots els països del món, obligats a conviure amb la gent poc recomanable, detritu: de la urbs, que corromp i envileix. Quan els projectes que té en estudi la Junta d'Urbanització i Aquaretament es converteixin en fets, la visió d'aquells carrers estrets i bruts, sense ventilació ni llum, quedarà com un record dels temps pretèrits.

En un esdevenidor no gaire llunyà, el pesombre del districte cinquè, amb la seva llegenda